NAPÃ•NAVÃ• PÅ˜Ã•BÄšH ALERGIE

ÃšterÃ½, 21 bÅ™ezen 2017

Potkala mÄ› neÄ•ekaná rána, od posledního léta se potýkám s alergií. Na co? To pozvolna zjišÅ¥uju a je to pátrání skoro detektivní. Doufala jsem, Å¾e alergie patÅ™í k záleÅ¾itostem vyhraÅ¾eným spíše pro mladé, které moji generaci míjejí, ale není tomu tak. ZÅ™ejmÄ› jsem si po desetiletích pouÅ¾ívání rÅ¯zných oÄ•ních šminek vypÄ›stovala choulostivé a dráÅ¾divé oÄ•i – pÅ™esnÄ›ji Å™eÄ•eno kÅ¯Å¾i na víÄ•kách.

BÄ›hem posledního léta mi zniÄ•ehonic zaÄ•aly oÄ•i hroznÄ› napuchávat – vypadalo to pÅ™íšernÄ› a navíc mÄ›la pocit, jako by mi do nich nÄ›kdo nasypal písek. MÄ›lo to své výkyvy, nÄ›kdy se to zlepšilo a opadlo, pak se to zase vrátilo, a nebyla jsem schopná vypozorovat, Ä•ím bych si to mohla pÅ¯sobit. UÅ¾ jsem si okolí oÄ•í nemazala vÅ¯bec Å¾ádnými krémy a jen oplachovala vodou – nepomáhalo. Jediná vÄ›c byla jasná – kdykoli jsem na pár dní odjela z domova, radikálnÄ› a okamÅ¾itÄ› se to zlepšilo. TakÅ¾e to muselo být nÄ›co v naší domácnosti! Pust jsme se do uklízení, tedy já bÄ›Å¾nÄ› neuklízím moc peÄ•livÄ›, ale v tomto pÅ™ípadÄ› se nám s pÅ™ítelem podaÅ™ilo v&sca vysmýÄ•it a vyprat do poslední záclony, závÄ›su a deÄ•ky – a alergie se mÄ› drÅ¾ela poÅ™ád. Pochopila jsem, Å¾e mi nezbude neÅ¾ vyhledat lékaÅ™skou pomoc (coÅ¾ je pro mÄ› vÅ¾dycky aÅ¾ poslední zoufalá moÅ¾nost). Na koÅ¾ním jsem hydrokortikoidovou mastiÄ•ku, oÄ•i si nÄ›kolikrát napatlala a bylo to dobré. JenomÅ¾e to je jen doÄ•asné akutní Å™eše bylo tÅ™eba hledat dál, co alergii pÅ¯sobí. MastiÄ•ku jsem zase vysadila a pÅ™emítala a pozorovala dál. Taky jsem se objednala na alergologii, ale aÅ¾ za nÄ›kolik mÄ›sícÅ¯, na prosinec (to je prý stejnÄ› lepší, protoÅ¾e ve vzduchu nelítá alergenÅ¯ a pÅ¯vod alergie se hledá snáze). NeÄ•ekaný viník KoneÄ•nÄ› jsem si všimla, Å¾e mi oÄ•i opuchávají od spánkÅ¯, Ä•ili od loÅ¾ního povleÄ•ení. Bingo! V létÄ› jsem zaÄ•ala pouÅ¾ívat ekologický prací pÅ™ípravek (v rámci celkového pÅ™echodu naší domácnosti a spotÅ™eby na ekologiÄ•tÄ›jší) – a na tomhle pracím prášku DOKONCE BYLO NAPSANÉ, Å¾e mÅ¯Å¾e dráÅ¾dit oÄ•i! Na krabici to stálo Ä•erné na bílém písmeny ne úplnÄ› miniaturními jsem to i Ä•etla, jenomÅ¾e jsem si Å™íkala, Å¾e kdyÅ¾ ten prášek je eko, tak na nÄ›m pÅ™ece nemÅ¯Å¾e být nic špatného! TakÅ¾e uÅ¾ jsem vypotÅ™ebovala nÄ›kolikeré balení a v rámci úklidu a boje proti alergii jsem v nÄ›m úplnÄ všechno vyprala. Hm. Zajímavá ukázka toho, jak mozek (pÅ™edpokládám, Å¾e nejen mÅ¯j) funguje a jak místo reality vnímáme a registrujeme spíš to, co chceme vidÄ›t. ÄŒili jakousi její augmentovanou nebo naopak zcenzurovanou verzi. No dobrá. Hned jsem všechno vyprala v jiném prášku a skuteÄ•nÄ› to pomohlo. KoÄ•ky z domu nepÅ¯jdou UÅ¾ jsem si myslela, Å¾e je vše vyÅ™ešeno a Å¾e na alergologii zajdu jen pro jis abych se dovÄ›dÄ›la, naÄ• pÅ™esnÄ› jsem alergická, jenomÅ¾e potíÅ¾e se zaÄ•aly objevovat znovu. Sice byly slabší, nepÅ™íjemné. ÄŒím to mÅ¯Å¾e být tentokrát? Praktický lékaÅ™, který mi psal na alergologii doporuÄ•ení, se tváÅ™il pov Å¾e máme v domácnosti dvÄ› koÄ•ky. Je známá vÄ›c, Å¾e alergologové mají na koÄ•ky spadeno, ale já je miluju (ty koÄ•ky) a nemÅ¯Å¾u si prostÄ› DOVOLIT být na nÄ› alergická. Taky mÅ¯j pÅ™ítel prohlásil, Å¾e pokud by se muselo rozhodovat, jestli p z domu já, nebo koÄ•ky, tak koÄ•ky to rozhodnÄ› být nemohou. UÅ¾ jsou postarší, citlivé a hodnÄ› plaché, i kdyÅ¾ s ná dvÄ›ma se mazlí intenzivnÄ›, ale jinde by si nezvykly a na jiné lidi uÅ¾ vÅ¯bec ne. ZaÄ•alo mi vrtat hlavou, Å¾e kdybych opravd byla alergická na koÄ•ky, asi bychom mÄ›li v bytÄ› vybudovat „bezkoÄ•ní zónu“ s nÄ›jakou „cat-proof“ pÅ™echodovou komorou, kde bych trávila vÄ›tšinu Ä•asu, pracovala a spala. Záhy jsem ale zjistila, Å¾e co opravdu vadí, je pÅ™ímý kontakt s koÄ•iÄ•í srstí. Znáte ten krásný pocit, kdyÅ¾ vezmete koÄ•ku do náruÄ•e a zanoÅ™íte ob její srsti? Tak pÅ™esnÄ› tohle nesmím dÄ›lat.

A právÄ› v inkriminované dobÄ› náš kocour Hustouš vyostÅ™il situaci tím, Å¾e si vytvoÅ™il nový zvyk: kdyÅ pracovala na poÄ•ítaÄ•i, vyskoÄ•il mi na klín, vmáÄ•knul se do prostoru mezi moje bÅ™icho a psací stÅ¯l, naÄ•eÅ¾ se labuÅ¾n pÅ™evracel na záda a zase na bÅ™íško a nechával se hladit. PÅ™iznávám, Å¾e to znaÄ•nÄ› sniÅ¾ovalo mé pracovní výkony, rušilo mÄ› to a ruce musely svírat s klávesnicí nepÅ™irozený úhel, ale co bych pro nÄ›j neudÄ›lala. JenomÅ¾e. pÅ™itom oÄ•i nápadnÄ› svÄ›dily. Došlo mi, Å¾e kdyÅ¾ uÅ¾ ho hladím, musím si potom hned umýt ruce, a moje obleÄ• ním taky nemÄ›lo pÅ™icházet tolik do styku. Celou teorii jsem si ovÄ›Å™ila experimentálnÄ›, schválnÄ› jsem se s kocourem hodnÄ› kontaktnÄ› mazlila a ráno oÄ•i byly v opravdu hrozném stavu! MÅ¯j pÅ™ítel, který pohlíÅ¾í na mé ekologické záliby s despektem, mÄ› neopomnÄ›l upozornit, Å¾e jsem si tím pracím práškem evidentnÄ› oÄ•i senzitizovala a vypÄ›stovala jsem si i alergii i na koÄ•ky. No, asi má pravdu. Na druhé stranÄ› se mÄ› mÅ¯j veganský syn snaÅ¾il nÄ›kolikrát pÅ™esvÄ›dÄ kdyÅ¾ taky pÅ™ejdu na veganství, všech alergií se zbavím. No nevím... kaÅ¾dopádnÄ› toho nejsem schopná. ZáÅ¾ na alergologii KoneÄ•nÄ› jsem se vypravila na odborné vyšetÅ™ení. K mému údivu trvalo velice dlouho a pÅ™išlo mi, Å¾e z vÄ›tší Ä•ásti „já o koze, oni o voze“ – provádÄ›li na mÄ› nÄ›jaká rutinní dechová vyšetÅ™ení, kdy mÄ› personál nutil foukat do podivných pÅ™ístrojÅ¯ ani málo, ani moc, a kdyÅ¾ jsem nedodýchla nebo pÅ™edýchla, prakticky mÄ› seÅ™vali za nešikovnost, coÅ¾ mi pÅ™ipadalo aÅ¾ poniÅ¾ující. Pak jse dýchat co nejvíc, ale neÅ™ekli mi, Å¾e si musím náústek opravdu NACPAT do pusy, nezkontrovali ani pohledem, co dÄ›lám, takÅ¾e jsem foukala jen rty pÅ™itisknutými k náústku a jim vyšlo, Å¾e mám neuvÄ›Å™itelnÄ› nízkou kapacitu plic a zÅ musím být astmatiÄ•ka. CoÅ¾ fakt nejsem a vÅ¯bec netouÅ¾ím, aby nÄ›kdo zkoumal moje dýchání. - TakÅ¾e zase jedno typic setkání se zdravotnickou mašinerií vybavenou drahými pÅ™ístroji, která vás rutinnÄ› schroustá, vyplivne a najde vám nemoci, které nemáte. No ale nakonec mi odebrali krev a brzy se dovím verdikt, na co pÅ™esnÄ› jsem tedy alergická. A jak se dalo Ä•ekat, na koÄ•ky v naší domácnosti se tváÅ™ili velmiováÅ¾livÄ›. TakÅ¾e teÄ• si kocoura Hustouše nebo jeho sestÅ™iÄ•ku Mokošku sice pohladím, ale pak si bÄ›Å¾ím omýt ruce. A kontakt srsti s obliÄ (i kdyÅ¾ mÄ› to drásá a citovÄ› deprivuje) jsem zrušila vÅ¯bec. Hustouše uÅ¾ nepouštím na klín, kdyÅ¾ pracuju na poÄ•ítaÄ•i, coÅ¾ nese dost ukÅ™ivdÄ›nÄ›. VÅ¾dycky vyskoÄ•í na Å¾idli za mými zády, lísá se ke mnÄ› a paciÄ•ko zkouší, jestli bych ho pÅ™ece jenom nepustila na klín. PromiÅˆ, Hustouši, nejde to! Zato mÅ¯Å¾eme doufat, Å¾

rámci našeho bytu nedojde na tu bezkoÄ•kní komoru...
EVA HAUSEROVÁ